

J.nr. 2017-7701

Den 31. august 2017

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

Christiansborg
1240 København K

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1009 (MOF alm. del) stillet 9. august 2017 efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 1009

”Mener ministeren, at det er foreneligt med borgernes almindelige krav om retssikkerhed, at der kan udstedes påbud om forbedret spildevandsrensning uden dokumentation gennem konkrete analyser og målinger, jf. side 25 i ”Vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter” af 4. juli 2017?”

Svar

Ja.

Det er den enkelte kommune, der foretager en konkret vurdering af, om en ejendom opfylder de kriterier for at meddele påbud, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 35, stk. 1.

Kommunen, hvor den ukloakerede ejendom ligger, skal kunne redegøre for en række forhold for at kunne meddele et påbud om forbedret spildevandsrensning: Ejendommens afløbsforhold og udledning skal være fastlagt. Ejendommens udledning skal bidrage til forurening af det omhandlede nedstrøms liggende vandområde. Der skal være dokumentation for, at det omhandlede nedstrøms liggende vandområde er forurenet af spildevand i et omfang, der gør, at miljømålet for vandområdet ikke er opfyldt.

Højesteret har i en dom (UfR 2002.1820) slået fast, at de nævnte betingelser skal være opfyldt, for at kommunen kan meddele påbud. Af dommen fremgår det, at kommunerne forud for meddelelse om påbud om forbedret spildevandsrensning skal foretage en konkret vurdering af, om en ejendom udleder spildevand til et vandområde, og om udledningen bidrager til forurening af det pågældende vandområde, som er fastsat i de statslige vandområdeplaner.

Modtageren af påbuddet kan således ikke stille krav om, at ejendommens bidrag til forurening er dokumenteret gennem konkrete målinger eller analyser. Et generelt krav om spildevandsrensning af en vis mindste effektivitet må betragtes som sagligt begrundet og antages i domstolspraksis at være hjemlet i loven uden nærmere analyse af spildevandet, jf. Vestre Landsretsdom fra 18. maj 1995.

Esben Lunde Larsen

/

Mads Leth-Petersen